

ST. OLAVSPOSTEN

„og fred på jorden —”

Og det skjedde i de dager at det utgikk et bud fra keiser Augustus at all verden skulle innskrives i manntall.

Dette var den første innskrivning, i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria.

Og alle gikk for å la sig innskrive, hver til sin by.

Men også Josef drog opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids stad, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la sig innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som var fruktsommelig.

Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde.

Og hun fødte sin sønn, den førstefødte, og svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rum for dem i herberget.

Og det var nogen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord.

Og se, en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de blev meget forferdet.

Og engelen sa til dem: Forferdes ikke! for se, jeg forkynner eder en stor glede, som skal vederfares alt folket!

Eder er i dag en frelser født, som er Kristus, Herren, i Davids stad.

Og dette skal I ha til tegn: I skal finne et barn svøpt, liggende i en krybbe.

Og straks var det hos engelen en himmelsk hærs-kare, som lovet Gud og sa:

Ære være Gud idet høieste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag!

Medlemsblad for ordenen

R. H. K.

Postboks 1095 - 3001 Drammen

Redaktør: Reidar Finnevolden

La julebudskapet fylle våre sinn

Bare ordet Jul er nok til å sette oss i stemning. Vi har vanskelig for å forklare det. Vi blir snille, gavmilde og mer enn hyggelige overfor alle vi møter. Ja, er det ikke slik?

Og hvorfor er vi ikke slik hele året? Burde ikke losjearbeidet ha lært oss å være åpne, forståelsesfulle og alltid villige til å gi en hjelpende hånd?

Gode ordensbrødre, la julebudskapet fylle våre sinn, la oss ta det med når vi igjen møter hverdagen. La hver dag i det nye året omgi oss med en ekte «Julestemning».

Jeg ønsker dere alle med familier

GOD JUL OG GODT NYTT ÅR!

Drott.

Vel møtt i 1973!

Vi har snart lagt bak oss 1972, og dette kan gi grunnlag for mange refleksjoner. Jeg nevnte i vårt første nr. av «St. Olavsposten» vedtaket på tinget i våres at det ga en ny giv, og vi er vel ikke lenger i tvil. Jeg tror vi har lov til å betegne høstsemesteret som godt. Økt fremmøte, 3 nye brødre, god stemning på møtene (+ 3 nye i vårsemesteret).

Forsøket med å la et par av de eldre brødrene ta seg av br. av lavere grad når disse ikke kan være inne, har falt positivt ut.

Huskomiteen har arbeidet aktivt og ser optimistisk på mulighetene. Vi har besøkt 3 av våre nabolosjer, i nr. 3 sogar to ganger, sist på 60-års jubileet, hvor vi var 22 mann.

Vellykket Dansketur og et flott jubileumsball.

Avistanken har vi inntrykk av vinner gehør i andre losjer, kanskje vi med tiden kan få avis for hele Ordenen? Vi har funnet å ville sende også dette nummer til samtlige br. i landet.

Vi går det nye året i møte med potensielle nye kandidater, og rådet tillater seg å se optimistisk på fremtiden.

Men dette gir ikke grunn til avslapping, det er fortsatt plass til flere på våre møter. Det ryktes at gutta fra Hokksund og Svelvik tenker på oss — vi håper.

Vel møtt til møtene i 1973.

Drott.

JUBILEUMSBALL SOM INNFRIDDE

Lørdag den 4. november 1972 var dagen det annonserte jubileumsball gikk av stabelen.

Festkomiteen hadde lagt ned et stort arbeid, slik at alt lå vel til rette da de ca. 70 feststemte gjestene gjorde sin entré i Frimurerlosjens festlokaler.

Hver og en ble ønsket hjertelig velkommen, og med en cocktail i hånden, hilste man på kjente og ukjente festdeltagere. Man grupperte seg i salongene og ladet opp til den store festmiddag.

Bordet var vakkert pyntet, og det skulle vise seg at med gjestene på sine plasser var det hele fullkomment.

Med ønske om at denne aften ville innfri det alle håpet, ble kveldens glimrende toastmester, Kåre Valstad, introdusert.

Det var tydelig at valget av meny var vellykket, ifølge mine iakttagelses-evner.

Som seg hør og bør ved en slik stor anledning, ble det fremført sanger og bare glimrende taler. Det skal ved denne anledning ikke dveles ved hver enkelt taler, men nevnes må det at talene forsterket det kvalitetsinntrykk hele festen ga oss.

En festlig polonese var opptakten til erobring av dansegulvet. Gud musikk sørget for at alle fikk delta i dansen, som strakk seg ut i en ny dag.

Vi vil huske jubileumsballet som en flott fest. Bare en ting til slutt: Det var jo plass til flere, som dessverre ikke fikk del i vår opplevelse.

En takk til de som bar byrdene med arrangementet.

R. H.

Losje-glimt

ERIK MAGNUSSEN er flyttet til Hamar og av den grunn blitt overflyttet til Hamar-losjen. Han har allerede trått inn i ledelsen der oppe, og vi ønsker ham lykke til.

BERGENSLOSJEN har puslet med tanken om en Losje-tripp til New-castle på vårparten — hvorfor ikke?

KRISTIANSANDLOSJEN fyller 15 år i februar. Skal vi lage en fellestur?

GUTTA I BERGEN arbeider iherdig med tanke på nye losjer i Stavanger og Haugesund. Har vi noen kontakter å hjelpe dem med?

NYTT FRA LOSJEN

Nye brødre i Losje St. Olav I i dette semester: Thorleif Wangen, opptatt 28/8, Svein Harald Bakkane 6/9 og Hartvig Reinhardt Støa 20/9.

Overført fra Losje I til Losje XVI: Erik Magnussen 1/10.

Bror som har forlatt oss: Karl Eugen Christoffersen, født 23/5 1898, død 8/10 1972.

JUBILEUMSBALL SOM INNFRIDDE

Lørdag den 4. november 1972 var dagen det annonserte jubileumsball gikk av stabelen.

Festkomiteen hadde lagt ned et stort arbeid, slik at alt lå vel til rette da de ca. 70 feststemte gjestene gjorde sin entré i Frimurerloshjens festlokaler.

Hver og en ble ønsket hjertelig velkommen, og med en cocktail i hånden, hilste man på kjente og ukjente festdeltagere. Man grupperte seg i salongene og ladet opp til den store festmiddag.

Bordet var vakkert pyntet, og det skulle vise seg at med gjestene på sine plasser var det hele fullkomment.

Med ønske om at denne aften ville innfri det alle håpet, ble kveldens glimrende toastmester, Kåre Valstad, introdusert.

Det var tydelig at valget av meny var vellykket, ifølge mine iakttagelses-evner.

Som seg hør og bør ved en slik stor anledning, ble det fremført sanger og bare glimrende taler. Det skal ved denne anledning ikke dveles ved hver enkelt taler, men nevnes må det at talene forsterket det kvalitetsinntrykk hele festen ga oss.

En festlig polonese var opptakten til erobring av dansegulvet. Gud musikk sørget for at alle fikk delta i dansen, som strakk seg ut i en ny dag.

Vi vil huske jubileumsballen som en flott fest. Bare en ting til slutt: Det var jo plass til flere, som dessverre ikke fikk del i vår opplevelse.

En takk til de som bar byrdene med arrangementet.

R. H.

Losje-glimt

ERIK MAGNUSSEN er flyttet til Hamar og av den grunn blitt overflyttet til Hamar-losjen. Han har allerede trått inn i ledelsen der oppe, og vi ønsker ham lykke til.

BERGENSLOSJEN har puslet med tanken om en Losje-tripp til New-castle på vårparten — hvorfor ikke?

KRISTIANSANDLOSJEN fyller 15 år i februar. Skal vi lage en fellestur?

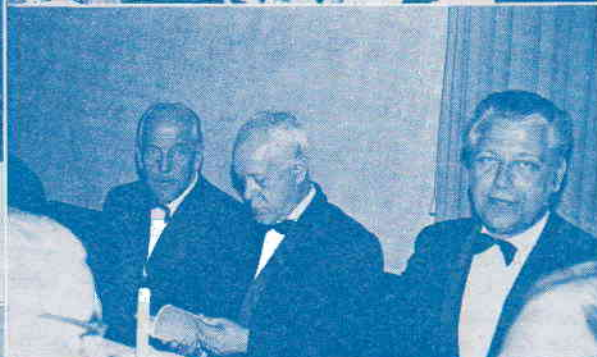
GUTTA I BERGEN arbeider iherdig med tanke på nye losjer i Stavanger og Haugesund. Har vi noen kontakter å hjelpe dem med?

NYTT FRA LOSJEN

Nye brødre i Losje St. Olav I i dette semester: Thorleif Wangen, opptatt 28/8, Svein Harald Bakkane 6/9 og Hartvig Reinhardt Støa 20/9.

Overført fra Losje I til Losje XVI: Erik Magnussen 1/10.

Bror som har forlatt oss: Karl Eugen Christoffersen, født 23/5 1898, død 8/10 1972.

Glimt fra jubileumsmøtet i Drammen

MÅTTE ORDENEN R.H.K. VOKSE

I anledning av at Hamar-losjen skulle flyttes opp en grad, ble det holdt et vellykket festmøte som hadde samlet mange representanter fra de andre losjer i landet. «St. Olavsposten»s ansvarlige redaktør og utgiver spurte meg om jeg ville intervju ordenens nye æresbror, *Andreas Østvold*, som sikkert ville være til stede. Du kjenner jo ham godt fra gamle dager, la redaktøren trøstende til!

Joda, jeg traff ham. Etter at det offisielle møtet var over, trakk brødrene seg tilbake til de indre gemakker for å nyte en uskyldig forfriskning før middagen. I tobakksrøyken oppdaget jeg intervjuobjektet komme røvende — akkurat som jeg så ham i gamle dager. Markert ansikt og et lurt blink i øyet.

— God dag, god dag, du lever bra skjønner jeg, sa han med det samme han så meg.

Jeg returnerte hilsenen og minte ham om at vi begge to i virkeligheten var drammensere.

— Jeg er utsendt medarbeider i «St. Olavsposten» for å gratulere deg med den høyst fortjente æresgrad, der som kjent henger høyt.

— Tusen takk, jeg forstår jeg er kiddy, etterdi du åpenlyst har en fyllepenn i hånden!

— Riktig bemerket. Jeg skjønner du fremdeles er åndsfrisk, men vi må fatte oss i korthet på grunn av plassmangel.

Mye annonser forstår du — og det er annonsene som gir penger i kassa.

Så begynte jeg med et lettfattelig spørsmål.

— Når begynte du i losje St. Olav?

— I året 1927 i nr. V, Fredrikstad, og kom til nr. VI, Halden, noen få år etterpå der har jeg vært siden.

— Du har såvidt jeg vet innehatt de aller fleste tillitsverv innen ordenen?

— Ja, det kan nok stemme. Det er jo plassmangel, så jeg skal ikke ramse dem opp alle sammen. Jeg har jo vært RD 1950—1956 og i nr. VI har jeg vært D i mange år. Av andre tillitsverv som jeg har satt stor pris på var som medlem av ritualkomiteen 1937—1958.

— Etter dette har du, kjære Andreas, drevet lenger enn jeg har greid, det ble bare RSK, men det ble da et kateter (!) Apropos. Husker du fra gamle dager at RD ble tiltalt med ED?

— Jeg likte ikke forandringen. Jeg synes ED er mer i samklang med titlene på losjens øvrige embedsmenn.

— Er det sant at du har vært litt av en «bråkmaker»?

Andreas smiler over hele ansiktet.

— Jaså, sier man det. Jeg har ikke merket det, men jeg hadde en tid inntrykk av at jeg hadde en viss opposisjon mot meg, men jeg la ikke noe leit i det. Opposisjonen hadde sin oppfatning av enkelte saker, og jeg hadde min. Men gode brødre var vi for det, selvfølgelig, og er det fremdeles.

Verdig markering av Kongsberg-jubileet

Etter en del forsinkelser kom vi endelig avsted for å gjeste våre Kongsberg-brødre på deres 60-års dag. Vi ankom Kongsberg bare noen få minutter før møtet skulle begynne.

Jubileumsmøtet ble satt i Tinius Olsen skolens aula, som for anledningen var vakkert dekorert i losjens farger, og det var et høytidsstemt miljø som strømmet mot oss da vi tok sete i losjehallen.

Møtet ble meget godt ledet av Bjarne Stifjell, samtidig som han for anledningen også hadde med seg to som kunne sin lekse til fullkommenhet.

Møtet ble åpnet i I. gr etter at æresbrødre, gjestende d og rdr med følge var anvist plass i hallen. Br. Tunold-Hanssen ble utnevnt til æresbror.

For anledningen var det overrekkeelse av gaver til æresbrødre, og likeså ble det overrakt gaver fra br.losjene til jubilarer. Et festlig innslag under møtet var utdelingen av blomster til alle de 125 brødrene som var til stede.

Etter møtet gikk turen over til Grand

— Til slutt, kjære bror: Ditt ønske for ordenen?

— At ordenen RHK fremdeles må vokse både kvalitativt og kvantitativt, og at samværet brødrene imellom må være til glede for ordenen og de enkelte brødre.

L. L.

Hotell, der det ble inntatt en liten forfriskning i salongene før vi gikk til bords i hotellets festsal.

Dagens meny falt i god smak hos de deltagende brødre, og stemningen ved bordet var upåklagelig. Da de obligatoriske taler var unnagjort og br. Brynjulf hadde takket for maten, gikk man over til kaffen i salongene. Her fikk man en hyggelig prat med brødrene fra andre losjer, før man gikk tilbake til festsalen, hvor det ble servert forfriskninger etter behag.

God underholdning fikk vi av en mannlig og to kvinnelige trubadurer. Stemningen var på topp fra første stund, og de fleste syntes nok at tiden gikk altfor fort i det hyggelige miljøet.

Losje 3 har all ære av arrangementet både i losjehallen og ved det påfølgende taffel. Vi som var til stede fikk en opplevelsesrik aften, som vi sent vil glemme.

O. W. O.

EN LOSJEBRORS OPPLEVELSE

En kveld han var ute og kjørte oppdaget han to unge piker som sto ved veikanten og gråt. Han stoppet og spurte hva som var i veien. Den ene fikk hikstet frem at de hadde haiket og vært utsatt for to ubehøvlede gutter som til sist hadde satt dem av ved veikanten. Han tilbød seg å kjøre dem, men de vegret seg, inntil den ene sa: Jo, Berit, han har slik ring som far har, så han er jeg ikke redd for å sitte på med. Det er bare å tilføye at historien er sann.

Drammen Bokbind
Ø. Storgt. 124
Drammen

Strømsø Bensin & Service
Bjørnstj. Bjørnsonsgt. 130
Drammen

NAF
Norges Automobil-Forbund
Turistkontor
N. Storgt. 13
Drammen

Centraltrykkeriet A/S
Drammen

Celius Ortopedi
N. Storgt. 9
Drammen

Bragernes Rørleggerbedrift A/S
Tomtegt. 33
Drammen

Merkur Trykkindustri
Engene 70
Drammen

Per Kristensen
Kolonial
Holmestrandsvn. 34
Drammen

Ekspresstrykkeriet
Bragerhagen 22
Drammen